De veelzijdigheid van de polders

De Wilfordboten verzorgden van 1857 tot 1938 een regelmatige verbinding tussen Antwerpen en Temse. Dagtoeristen uit de stad maakten hiervan gebruik om even te genieten van het “rustieke” leven in het Waasland. (Gemeentearchief Temse)

Het leven in de polders en de meersen beperkt zich lang niet tot landbouw alleen. Nevenactiviteiten zoals het garnalen pellen zorgden in jaren van magere oogst voor een dankbaar extra inkomen. Er werden wijmen geteelt en op de dijken stonden populieren die hout leverden voor de blokmakerij of, later, notelaars voor de pickle-industrie. Stropers vonden vis in de kreken en wild langs waterkanten, bossen en velden. Smokkelaars maakten dan weer handig gebruik van broekbosjes om de grens over te steken... Ten slotte waren er langs het water de scheepswerven en op het water de platbodems, die hun vrachten via de Durme en haar kanalen tot ver in het binnenland vervoerden.

De polders zijn daarnaast ook al meer dan een eeuw lang een toeristische trekpleister. Vanaf de Belle Epoque voeren de stoomschepen dagjestoeriten over en weer van Antwerpen naar Temse ,terwijl de Flandriaschepen tot in de jaren 1980 toeristen naar Doel brachten. En dan zijn er nog de vele arbeiders en handelaars die dagelijks de polder doorkruisten op weg naar hun bestemming, om ‘s avonds geregeld halt te houden in één van de poldercafé’s...

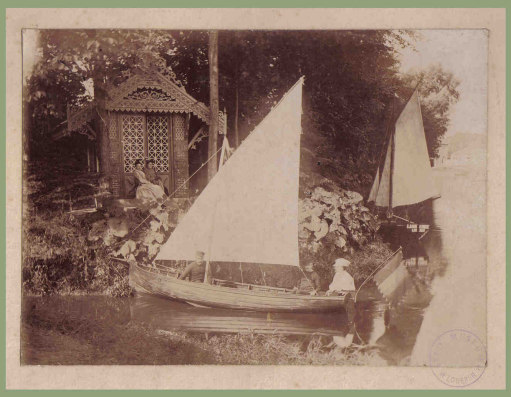

Ook langs de Durme was er pleziervaart. Hier zeilbootjes en toekijkende dames op het einde van de 19de eeuw. (Stadsarchief Lokeren)

Watertoerisme langs de Grote Geule in Meerdonk, ca. 1970. (Privécollectie Hugo Maes)

In Doel gingen toeristen tot in de jaren 1960 dan weer gretig krabben vangen. (Hertogelijke Heemkundige Kring het Land van Beveren/Privécollectie Johnny Van

Het is ook bij het krabbenvangen dat we Tante Sidonie en Wiske aantreffen in de openingscène van “Op het eiland Amoras”, het eerste Suske en Wiskealbum uit 1965.

Langs de akkers en op de dijken weidden de herders hun kudde. Vandaag is de stiel bijna onmogelijk geworden: landbouwers laten hen maar weinig toe op de akker en autowegen maken het doorkruisen van grote gebieden soms levensgevaarlijk.

Schaapherden op een dijk, ca. 1970 . (Privécollectie Hugo Maes)

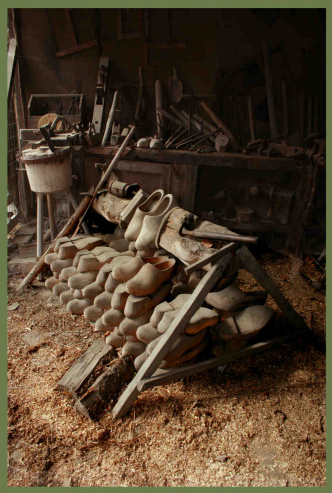

Een blokmakersstal met materiaal, nog zeker in gebruik tijdens de eerste helft van de twintigste eeuw. (Museum de Schuur VZW)

In heel het Waasland werden klompen vervaardigd, waarbij het hout dat op de dijken groeide dankbaar gebruikt werd. Klompen waren bovendien lange tijd een noodzakelijk kledingstuk om in de modder op het veld te kunnen werken. Ze werden daarnaast ook geëxporteerd naar binnen- en buitenland. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werden trouwens heel wat mannen ingeschreven als blokmakers, om op die manier te ontsnappen aan een verplichte tewerkstelling in Duitsland.

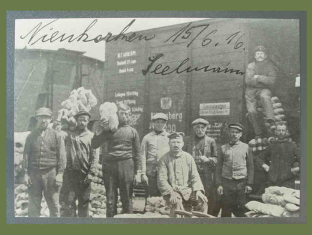

Links: Transport van klompen tijdens de Eerste Wereldoorlog. (Heemkundige Kring Nieuwkerken) Rechts: De blokmakersstal van Achiel Bocklandt uit Elversele in 1917. (Heemkundige Kring Braem)

(Heemkundige Kring De Kluize Sint-Gillis-Waas)